

124.

14.

HRVATSKO KULTURNO DRUŠTVO "NAPREDAK" Mostar
I
HRVATSKA AKADEMIJA ZNANOSTI I UMJETNOSTI

ORGANIZIRAJU
DAN ZAHVALNOSTI
PREDSTAVLJANJEM KNJIGE

Prof. dr. don Josipa Mužića, Vječna Hercegovina
– Mučenička baština i ukazanja od 1,9,45. do 1948. - Izd. Glas Koncila, Zagreb, 2026.

U NAPREDKOVOM DOMU U MOSTARU
U PONEĐJELJAK, 22. LIPNJA 2026.
S POČETKOM U 19 SATI

U PROGRAMU SUDJELUJU:
PROF. DR. DON JOSIP MUŽIĆ
FRA ANDRIJA NIKIĆ
FRAMA iz Čerina

„SINE,
EVO TI MAJKE!”

DOBRO DOŠLI!
ULAZ SLOBODAN!

Mostar, lipanj 2026. god.

Mir i dobro!

Prof. dr. don Josip Mužić, sin glasovitog hrvatskog uspješnog odvjetnika Ivana i Vlaste, rođen je 28. travnja 1961. U Splitu gdje je završio osnovnu školu. U Rimu završava gimnaziju i upisuje se na sveučilište La Sapienza, potom na papinskom sveučilištu Lateranum te na Ateneu Antonianum osvaja odgovarajuće diplome. Specijalizaciju iz teologije pohađao je u Španjolskoj na Navarskom sveučilištu gdje je obranio i doktorat iz duhovnog bogoslovlja koncem 1993., također summa cum laude. Zaređen je za svećenika 1992. godine u Rimu od Svetog oca Ivana Pavla II. te aktivno sudjeluje u životu Crkve u Hrvata. Od 1995. stalno je zaposlen i predaje na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Splitu razne kolegije. Pastoralno djeluje kao upravitelj crkve sv. Filipa Nerija i dušobrižnik. Od 2003. godišnje vodi Obiteljske susrete za bračne parove i djecu.

Najmlađu svoju knjigu prof. dr. don Josip Mužić predstavlja nam sami autor u Mostaru. Josipe, hvala Vam na dolasku među nas i posvećujemo Vam ovu večer.

Prof. dr. don Josip Mužić, Vječna Hercegovina – Mučenička baština i ukazanja od 1. 9. 45. do 1948. - Izd. Glas Koncila, Zagreb, 2026.

O Gospinim ukazanjima na Širokom Brijegu Josip je rekao: „Istražujući što se događalo na Širokom Brijegu 1945. otkrio dosta novih spoznaja. »Jedan od pripadnika brigade, kasnije kao ravnatelj jedne tvrtke, izjavio je: »Došli smo s nakanom srušiti crkvu i na ulazu u crkvu vidjeli smo Gospu s djetetom Isusom u naručju. To nas je toliko zblanulo da smo se okrenuli i otišli neobavljena posla.« Nisu nikome o tome pričali. Gospa je svojim ukazanjem tada spasila tu crkvu da ne bude srušena. Drugi partizani, koji za to nisu znali, oni su crkvu oskvrnuli, pretvorili ju u konjušnicu, organizirali plesove u crkvi.

I onda se dogodilo sljedeće. U jednom trenutku za vrijeme plesa vidjeli su prvo veliki plamen ispred pokrajnjeg oltara, pa onda plameno svjetlo koje je došlo polako na glavni oltar, nije bio požar nego jedan neobjašnjivi plamen, i onda se na glavnom oltaru pojavila Gospa. Prestravljeni, popadali su po tlu. Slično kao što se dogodilo onim stražarima kada su na Maslinskoj gori došli po Isusa ... »Koga tražite?« ... i oni popadaše po tlu. Dvojica od njih su poludjeli, jednostavno skrenuli s uma; tada su napustili crkvu i svetogrđa se više nisu događala.

U zaključku Knjige prof. dr. don Josip Mužić je napsao: „Poratna ukazanja, skupa s cijelom mučeničkom baštinom, poruka su i za sadašnjost da dopustimo, da nas Božja istina oslobađa zabluda i učini svjedocima u vremenu idolatriranja novovjekoga babilonskoga kontinentalnoga (EU) i svjetskoga poretka... Hercegovci tvore vjersku i domoljubnu kičmu hrvatskoga naroda i stoga su na poseban način bili na udaru neprijatelja. No u svim protivštinama kao katolici iščitavamo Božju ljubav: „Jer, koga Gospodin ljubi, onoga kara; on šiba svakoga sina koji mu je drag.“ (Heb 12, 6 usp. Izr 5, 11 – 12, Iz 35,3) Možemo reći da smo doista kao narod miljenici Božji jer upravo kad je najteže, unatoč svemu, bili smo najbolji, najviše kristoliki. Upravo zato, kao i zbog naše malenkosti u međunarodnoj diplomaciji i geopolitici, Bog je mogao skrovito činiti velika djela i objavljivati se. Upravo u Hercegovini imamo Međugorje, kao međunarodno prepoznato mjesto ukazanja o kojem su napisane stotine knjiga i kamo stalno pristižu rijeke hodočasnika, No to su svjetsko svetište na određen način pripremila prethodna ukazanja neposredno po završetku Drugoga svjetskoga rata (Široki Brijeg, Roško Polje, Čosanlije, Kamena), a ono predstavlja njihov vrhunac... Ujedno je Međugorje svojevrsna zadovoljština za zatiranje poratnih ukazanja i prilika za njihovo dolično vrjednovanje.“ (str. 312. – 313)